

[Ulrich.]

kan blive rejst, vil den højtærede Minister faa Resultatet at se.

Samtidig foretager Ministeren en administrativ Handling, som ogsaa ganske strider imod den højtærede Ministers Competence, idet Ministeren i Skrivelsen til Amtsraadet siger:

„Det vil derhos være en Forudsætning, at Arbejderne udføres efter Projekter, godkendte af Ministeriet og under Tilsyn af Overvejsinspektøren, samt at Amtsraadet i Tilfælde, hvor den paa-gældende Vejstrækning maatte forblive Bivej, overtager Garantien for den efter Ministeriets Skøn forsvarlige fremtidige Vedligeholdelse af det udførte Vejarbejde.“

Hvorfra tager Ministeren Retten til at paabyde noget saadant? Det vilde jeg gerne nærmere have at vide. Er det virkelig her i dette Land saaledes, at en tilfældig siddende Minister ganske uden videre kan paabyde et Amtsraad, at dersom der fra Vejfondens Side ydes et Beløb til en Sognevejs Forbedring, skal Amtsraadet overtage Garantien for, at denne Vej fremtidig bliver holdt ordentligt ved lige? Det er ganske stridende imod hidtidige Lovbestemmelser paa disse Omraader.

Endelig kommer Ministeren med sin sidste Udtalelse til Amtmændene:

„Tilskuddene vil kunne forventes udbetalt i Forhold til de afholdte Udgifter, efterhaanden som Arbejderne skrider frem, efter Rekvitioner, indsendt gennem og godkendt af Overvejsinspektøren.“

Her lover den højtærede Minister, at efterhaanden som man sætter Arbejderne i Gang og bruger Pengene, skal man faa dem refunderet herinde fra, men samtidig disponerer den højtærede Minister over mange flere Penge, end han har. Hvor vil Ministeren saa tage disse Penge fra? Sæt bare Arbejder i Gang, brug bare dygtigt med Penge, og efterhaanden som I bruger dem, kan I faa dem refunderet hos os! Men den højtærede Minister disponerer jo for flere Aar ad Gangen og disponerer for det første Aars Vedkommende over det tredobbelte Beløb af det, han har til Raadighed. Jeg vil gerne spørge, hvor han vil tage de andre Penge fra?

Derefter skal jeg komme ind paa hele den Maade, hvorpaa den højtærede Minister har ladet denne Lov praktisere.

Vi har en Skrivelse, som den højtærede Minister har givet os; en Skrivelse fra Overvejsinspektøren til Ministeren, hvori han efter

Ministerens mundtlige Paalæg fremsætter en Redegørelse for Fordelingen af Vejfondens Midler. Det er et Aktstykke, som er af uvurderlig Værdi til Belysning af hele den ganske mærkværdige Maade, hvorpaa den højtærede Minister har handlet i denne Sag. Som vi alle ved, fik Lovens § 2, 1ste Stykke, i Landstinget den Affattelse:

„Af det i Henhold til § 1 indkomne Beløb“ — det er altsaa Halvdelen af det Beløb, hvormed Motorafgiften overstiger 30 Mill. Kr., det første Aar dog kun 5 Mill. Kr. — „udbetales Vejfonden en Trediedel; ved Fordelingen af dette Beløb skal der tages særligt Hensyn til økonomisk mindre heldigt stillede Kommuner med udstrakt Vejnet.“

Altsaa et ganske direkte positivt Paabud om, at disse Penge skal fordeles med Hensyn-tagen til Kommuner, som er økonomisk mindre heldigt stillede og har et udstrakt Vejnet.

Nu siger den højtærede Ministers Embedsmand, Overvejsinspektøren, at denne Bestemmelse kan man ikke administrere Loven efter, thi vi har en Lov, som omhandler selve Vejfonden, og der staaer, til hvilke forskellige Arbejder Vejfondens Midler skal fordeles, og da disse Arbejder ikke foregaar i Kommuner, som er daarligt økonomisk stillede og med et udstrakt Vejnet, saa kan denne Bestemmelse ikke anvendes. Saa stryger man den ganske roligt, man lader haant om denne Bestemmelse.

Jeg maa dog tillade mig at mene, at dette er et Brud ikke alene paa Lovens Ord, men paa Forudsætningen for Lovens Givelse. Denne Lov blev givet med den udtrykkelige Bestemmelse, at denne Trediedel af dette Beløb skulde fordeles paa den Maade, at der tages Hensyn til de daarligst stillede Kommuner i økonomisk Henseende og med et udstrakt Vejnet. Da Ministeren nu altsaa ikke kan bruge denne Bestemmelse, maa det da være hans Sag at komme til Rigsdagen og faa denne Bestemmelse ændret, og indtil han faar denne Bestemmelse ændret, maa han lade være at benytte det første Punkt i § 2. Saa vilde den højtærede Minister have optraadt paa den korrekte Maade.

Men i Stedet derfor lader Ministeren ganske haant om Rigsdagens Bestemmelse paa dette Omraade og administrerer Loven efter Forgodtbefindende, og saa fremkommer da det ganske mærkværdige Resultat, at Ministeren har fordelt eller rettere sagt har bevilget et Beløb af 5,4 Mill. Kr. i Henhold til Bestemmelsen i 1ste Stykke; og af disse 5,4 Mill. Kr., som efter Lovens Bestem-